הַלְבוֹת שַׁבָּת סִימָן רעז

ביאורים ומוספים המשך

מערב שבת, כדי שלא יבואו לטלטלו בשבת טלטול מן הצד, והוסיף, שאם יש טירחה בדבר אין צריך להסירו.

9) וכן לגבי בגד או שולחן שיש עליהם כמה פרוטות, כתב לקמן (סי׳ שי ס״ק לא) שאינם נאטרים מדין בסיס, כיון שאין אדם מבטל את בגדו ושולחנו לפרוטות, והפרוטות בטלות לגביהם.

[שעה"צ ס"ק ו]

דלא כט״ז10).

10) שכתב (ס״ק ב), שבנר הקבוע בדלת עצמה, אין פתיחת הדלת בנחת מועילה, כיון שבקלות עלול הנר להתנדנד, ויתקרב השמן אל הפתילה או יתרחק ממנה

[משנ"ב ס"ה ח]

וּמִפְּנֵי שָׁאֵין בָּהֶם מִשׁוּם מְקָרֵב הַשָּׁמֶן אוֹ מְרַחַקְיוּ).

ואף על פי שלענין איסור הקריאה לאור הנר מחשש שמא יטה, כתבו הא״ר והגר״א [הובאו לעיל סי׳ ערה ס״ק ד] שאסור לקרוא אף לאורו של נר שעוה, לפי שיש לחוש שמא יטה אותו, כתב בביה״ל לעיל (סי׳ רסה ס״ג ד״ה ויטה) שיסוד האיסור לקרוא לאור הנר הוא החשש שמא יטה את הנר בכוונה, ולזה יש לחוש אף בנר של שעוה, מה שאין כן כשהחשש הוא שמא ייגרם הכיבוי על ידי הנדנוד, אין לחוש לכך בנר של שעוה, שהרי אין זה פסיק רישא. ולגבי נרות המצויים בזמנינו, שהם עבים במקצת, כתב בשו״ת אור לציון (ח״ב פי״ח תשובה יט) שדינם כנרות של שמן, שהרי מתקבץ בפיהם השמן, ולכן יש לחוש בהם לקירוב השמן לפתילה או לריחוקו ממנה, ולא הקלו הפוסקים בנרות שעוה. אלא בנרות דקים בלבד.

[ביה"ל ד"ה שמא יכבנו]

רַק קרוֹב לְפְסִיק רֵישֵׁהְ12).

12) וכעין זה כתב בשעה"צ לקמן (סי׳ שב ס״ק מט) לענין הידוק מוכין בפי פך שיש בו משקין, שמה שכתב המרדכי (שבת סיי תכח, הובאו דבריו במשנ"ב שם ס"ק מד) שאסור לעשות כן משום פסיק רישא של מלאכת דישה, יתכן שכוונתו שהדבר אסור אף שאין זה אלא קרוב לפסיק רישא. וכן לענין הוצאת סכין מהכותל, כתב במשנ״ב לקמן (סי׳ שיד ס״ק גב) שאף שאינו מתכוין לעשית נקב על ידי זה [דבר האסור משום מלאכת בונה], מ״מ כמעט פסיק רישא הוא.

[משנ"ב ס"ק ט]

מְפָּנֵי שֶׁהָרוּהַ הַמְנַשָּׁב גּוֹרֵם לְהַבְעִיר הַמְּדוּרָה יוֹתֵר13); וְאַף־עַל־פָּי שָׁאֵינוֹ מְכַוֹן בָּזֶה, מִכָּל מָקוֹם פְּסִיק רֵישֵׁה הוּאִ4וּ).

אויערבך דעת הגרש״ז אויערבך (13 אויערבר) וצמחים המושפעים מהאור (שולחן שלמה ס״ק ה) שלא מצינו שאסור לפתוח את הדלת כנגדם, אלא שנשאר בצ"ע מהו החילוק בין דין זה ובין איסור פתיחת הדלת כנגד המדורה.

וכן מקרר שיש בו נורה הנדלקת בשעת פתיחתו, כתב בשו"ת [משנ"ב ס"ק י] (14¹ אגרות משה (או״ח ח״ב סי׳ סח) שאסור לפותחו ולסוגרו בשבת, שאף על פי שאינו מתכוין להדלקה וכיבוי, מ״מ פסיק רישא הוא.

ודעת הגרש"ז אויערבך (שש"כ פ"י הע' מה, ופל"א הע' א ובד. שם), שמאחר שהדלקת האור נעשית רק על ידי פתיחת הדל־ באופן קבוע ומתוכנן, וכן הכיבוי נעשה על ידי סגירת הדלת, יתכ שנחשב הדבר כהדלקה וכיבוי בידים, ולא רק כאינו מתכוון ופסי־ רישא, וכן נוטה דעת הגרי״ש אלישיב (ארחות שבת ח״ב פכ״ג הע קלו). והוסיף הגרש"ז אויערבך (שש"כ ח"ג פ"י הע' לז), שאם א־ פתיחת המקרר נחשבת כהדלקת הנורה במתכוין, אלא כפסיה רישא בלבד, יש לדון שאם יעצום את עיניו ולא יהנה מהאור, יהכ שיהיה מותר לפתוח את המקרר לצורך גדול, משום שנחשב הדבר כפסיק רישא דלא ניחא ליה. ולענין פתיחתו ע"י נכרי ראה מד שכתבנו לעיל סי׳ רעו ס״ק ל. ולענין פתיחתו ע״י קטן ראה מד שכתבנו בביה״ל לקמן סי׳ שמג ס״א ד״ה מדברי סופרים.

עמ' קצט, החשמל עמ' קצט, בחוט שני ח"א קונטרס החשמל עמ' קצט, שאף אם אין נורה במקרר אסור לפותחו, כיון שהוא פועל על ידי טרמוסטט. וביאר הגר"נ קרליץ (שם), שכיון שאסור לפותה: בשעה שאין המנוע פועל, שהרי גורם הוא להפעילו על ידי כניסת האויר החם לתוכו [ואם יתחיל המקרר לפעול מיד, יש בזה חשש איסור דאורייתא, מפני שנחשב הדבר ככח ראשון, וגב אם לא יתחיל לפעול מיד, יש בזה על כל פנים איסור דרבנן]. לכן אסור לפותחו אף כשהמנוע פועל, גזירה שמא יפתחני כשהמנוע אינו פועל, שבכל מקום שיש חשש ברור שאדם יכשל באיסור, אין צריך לכך תקנה מיוחדת של חז״ל.

מאידך, בשו"ת אגרות משה (או"ח ח"ב סי׳ סח) כתב, שאף על פּי שבשהמנוע אינו פועל אטור לפתוח את המקרר, משום שגורם להפעלתו, מ״מ מותר לפותחו כשהמנוע פועל. וכן כתב בשו״ת מנחת יצחק (ח״ב סי׳ טז וח״ד סי׳ סד).

והגרש"ז אויערבך (שו"ת מנחת שלמה שם) כתב, שמותר לפתוח מקרר אף בשעה שאין המנוע פועל, משום שהמקרר כבר מותקן כראוי ועומד על תכונתו הראויה לפעול בשעת הצורך, ועוד, כיון שלאחר זמן נפסקת פעולת המקרר מאליה, אין להפעלה זו חשיבות מלאכה, ומאחר שאין בזה אלא חשש עשיית גרמא, יש להקל על פי סברות אלו. [אמנם, כיון שישנם שינויים בין הדגמים השונים של המקררים, ובחלק מהם יש חששות נוספים בפתיחתם או בסגירתם. יש לברר היטב אצל מומחה את סדר פעולת המקרר].

ולענין פתיחת דלת הבית כשפועל בו מזגן, דעת הגרי״ש אלישיב (מאור השבת ח״ד סי׳ יד ס״ק נו) שאף על פי שכניסת האויר החב גורמת לזירוז הפעלת המנוע, מ״מ מותר לפתוח את הדלת בין בשעה שחמנוע פועל ובין בשעה שאינו פועל, כיון שאין זו אלא הבערה שלא כדרך, ואין פעולה זאת נעשית בגוף המכשיר, וכן יש גורמים נוספים המשפיעים על הפעלת המזגן. מאידך, דעת הגר": קרליץ (חוט שני שם עמ' רג) שאף על פי שבדרך כלל אין חשש שמא יופעל המזגן מיד בשעת פתיחת הדלת בכח ראשון, מ״מ באופן שיש חשש שמא יתחיל המזגן לפעול מיד בשעת פתיחת הדלת, אסור לפותחה, וישאיר תחילה את הדלת פתוחה בשיעור שיכנס חום הגורם להפעלת המנוע ללא הפסק, שבאופן זה אין כל השפעה על פעולת המנוע כשיפתחנה לגמרי.

וְאָם אֵין שָׁם רוּהַ כְּלֶל, מֻתָּר [מ״א בסימן תקיד ס״ק ט]15. המשך בעמוד הבא

P1317 2376 2116

- - ----
